

Strålsäkerhetsmyndigheten

171 16 Stockholm

Er beteckning
SSM 2011-1137

Remissvar ref SSM 2011-1137

Chalmers har fått tillfälle att yttra sig kring SKBs ansökan till slutförvar i Forsmark. Vi konstaterar att ansökan är mycket omfattande och detaljrik. Att en remissinstans ska kunna sätta sig in i hela arbetet är inte rimligt varken av tids- eller kostnadsskäl och vi har därför valt att ge generella kommentarer kring principen för utvärdering av förvarets (strål)säkerhet samt ge några specifika exempel på hur man hanterat vetenskaplighet. De specifika exemplen finns i bilaga. Vi reserverar oss för ev. kommentar till sådant som finns i materialet fast vi inte kunnat hitta det. Vi har i dagsläget avstått från att kommentera den pågående diskussionen kring kopparkorrosion eftersom kompletterande undersökningar pågår.

Sammanfattning av synpunkter

Vi har inte med de tids- och resursramar som funnits, kunnat finna något som pekar på att förvaret skulle ha säkerhetsbrister, men vill ta upp några punkter där vi hittat oklarheter eller som kan hanteras bättre.

- I ansökan finns ingen referens till den ursprungliga filosofin bakom slutförvarskoncept som formulerades i AKA-utredningen 1976 som den sk "multibarriärprincipen". Denna innebär att man aldrig är beroende av bara en barriär i förvarets säkerhet. Såvitt vi kan finna har ingen diskussion av vad detta innebär och hur man hanterar systemperspektivet i säkerhetsanalysen gjorts.
- Vi efterlyser även ett övergripande resonemang kring vilka parametrar som är av stor vikt för säkerheten (osäkerhetsanalys) och som därför ska ges större fokus. I föreliggande ansökan verkar allt ha fått en mycket stor vikt, vilket kan innebära att man ägnat resurser till att skaffa stora mängder data för processer som inte har avgörande betydelse för säkerheten samtidigt som man försvårar utvärdering av materialet i avgörande frågor genom överflöd av information.

- Det är mycket svårt att ur underlagsrapporterna följa hur val av parametervärden gjorts. I bilagan ges ett exempel, där man måste följa referenser från huvudrapport ner genom tre eller fyra undernivåer för att hitta referenser till vetenskapligt granskad litteratur. En överväldigande del av referenserna på högre nivå går till SKBs egna tekniska rapporter, mestadels från de senaste åren. Dessa är skrivna av konsulter på uppdrag av SKB. Kompetensen hos dessa ifrågasätts inte i sig, men det är svårt att förstå hur man gjort urval av data, hur osäkerheter hanterats och vem som gjort valen. Vetenskaplig granskning eller oberoende "certifiering" av tekniska rapporter verkar inte finnas (?). Större transparens och förhandsgranskning av data efterfrågas.

Med vänlig hälsning

Karin Markides
Rektor och vd